SKANDINAVIENS STJERNE

NR. 9 SEPTEMBER 1953 102. ÅRGANG

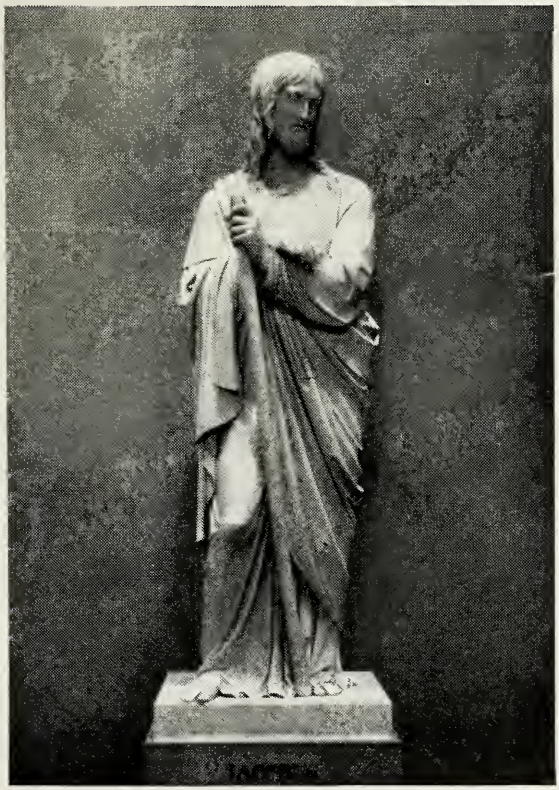

Apostlen JAKOB, Alfæus's søn

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 9 SEPTEMBER 1953 102. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og $ 2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til
CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F.

Junius M. Sorensen
Missionspræsident
ansvarshavende red.

Mary Kaiser
redaktør

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Fra missionens præsidentskab 247
Apostel Albert E. Bowen død 248
En advarsels røst 249
Tobaks-kræft 256
Tempel-byggegrunde 257
En hilsen 259
Den danske mission 261
Distriktskonferencerne 262
Kirken ude omkring 262
Nyt fra hjælpeorganisationerne 264
Kredslærernes budskab 269
Personlige nyheder fra nær og fjern 269
Fra missionsmarken 270

Jubilæumsnålen

er nu atter på lager. Ved bestilling bedes venligst opgivet, om den ønskes med sikkerhedsnål (til kvinder) eller med knap (til mænd). Prisen er som tidligere kr. 2,50. Pengene bedes indsendt samtidig med bestillingen på postgirokonto 333.38, *Church of Jesus Christ of Latter-Day Saints,* Priorvej 12, København F.

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab.

Bør unge mennesker gå i biografen til film, der viser eller har til formål at oplyse om seksuelle ting?

Jeg er blevet opfordret til at besvare dette spørgsmål i »Stjernen«, og jeg vil give mit og Kirkens syn på denne sag. Allerførst vil jeg sige, at det er en dårlig skik at gå altfor ofte i biografen; mindst 50 pct. af de film, der vises, er ikke belærende, og hvis det bliver en vane, kan vi bruge en masse penge på det. Vi kan også spilde en masse tid, som kunne bruges til noget mere gavnligt, hvis vi f. eks. i stedet for ville læse nogle gode bøger, en vane, som jeg vil råde folk til at hengive sig til.

I alle vore oplevelser, vor kundskab og vor tro er det en kendt sag, at dette liv styres af moralske love, og at overtrædelse af disse love bringer sorg og skam, mens lydighed overfor dem bringer fremgang, fred og lykke og giver retfærdighed og selvkontrol og evnen til at beherske vore tilbøjeligheder. Vi må erindre, at den fremgang, vi gør mod fuldbyrdelsen af livets hensigt, afhænger af vor lydighed mod de love, hvorpå det er baseret. Det onde var aldrig retfærdig, og vil aldrig blive det. Bibelen siger rent ud, at retfærdighed ophøjer et folk, men synden er en nedværdigelse for ethvert menneske, og at Herren vil ikke se på synd med den ringeste eftergivenhed, og at syndens sold er døden. Når vi forstår og kender alt dette, skulle vi så kigge rundt om hjørnet, hvor vi ved, djævelen ligger på lur for at fange os? Alt for mange af os tror, vi kan gå ganske nær til og sommetider træde over den linie, der skiller godt og ondt, og ikke tage skade af det, og sommetider tror vi, at vi kan have mere morskab ved at lege med djævlene i baggården, end med de gode på den rigtige side.

Hvis man ser en dreng lege med cigaretter, kan man være vis på, at det ikke vil vare længe, før han ryger. Vi tror måske, at disse film ikke vil gøre os nogen skade, men det gør de, og når det menneskelige legeme bliver udstillet for publikum, handler vi imod Herrens love. Herren har skaffet udveje for menneskene til at holde deres legeme dækket og ikke udstille det for publikum, og fremfor alle andre folk bør de sidste dages hellige overholde alle morallove og leve nær til Herren. Mange af de største synder bliver begået med det samme; der er visse ting, som indbyder til dem eller leder hen til dem, og det er det, vi ikke bør deltage i. Mange af reklamerne og plakaterne for biograferne bliver lavet af mennesker, der spekulerer i det dårlige for at kunne sælge deres varer, hvad der er en af Satans metoder til at ødelægge vore unge mennesker og trække penge ud af dem.

Jeg siger til vore unge mennesker, lad jer ikke bedrage og tro, at sådanne ting er naturlige og at det ikke er skadeligt at deltage i dem. Som sidste dages hellige bør vi sky selv synet af det onde og stå på Herrens side.

Jeg vil sige til vore unge mennesker, verden er fuld af synd og alle slags fristelser, hengiv jer ikke til dem, og fremfor alt vogt jeres dyd, som I ville vogte jert liv; man kan ikke lege med ilden uden at blive brændt.

Må Herren holde os rene, så vil vi blive stærke og kan nyde evangeliets skønheder. Jeg siger til Kirkens unge medlemmer:

Hvis I har et vidnesbyrd om evangeliet, så bevar det, og hvis I ikke har et vidnesbyrd, så få et, og den eneste måde, I kan gøre det på, er ved at afholde jer fra denne generations fristelser.

Må Herren hjælpe os til at gøre dette, beder jeg ydmygt i Jesu Kristi navn, Amen.

Junius M. Sorensen, missionspræsident

Apostel Albert E. Bowen død.

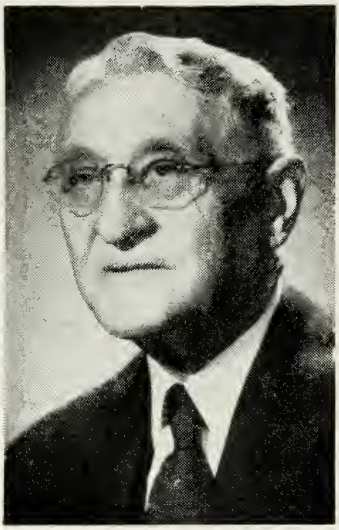

Ældste Albert E. Bowen

Onsdag den 15. juli døde apostel Albert E. Bowen i sit hjem i Salt Lake City, Utah, efter et års sygdom, 77 år gammel. Før sin sygdom havde ældste Bowen været meget aktiv i sine mange pligter som en ef Kirkens ledere og ved udførelsen af mange særlige opgaver.

Ældste Bowen begyndte sit liv som en fattig bondedreng i Idaho, og en bjælkehytte var hans første hjem. Allerede i sin barndom, da han måtte vogte kvæg eller gå bag ploven, havde han et stærkt ønske om at lære noget, og hvad han opnåede indenfor så forskellige fag som religion, pædagogik og jura, var resultatet af en ung mands ærgerrighed, opnået gennem mange års kamp mod næsten uovervindelige hindringer. Efter så megen almindelig skolegang, som den gang var mulig for en bondedreng i Idaho, kom ældste Bowen til universitetet, hvor han tog sin eksamen med udmærkelse i 1902. Efter at have fuldført en mission i Tyskland fik han en stilling ved Brigham Young Universitetet, og studerede samtidig historie og politik. I 1908 tog han det skridt, som forandrede hans karriére, og gav sig til at studere jura. Efter sin eksamen i 1911 måtte han træffe sit valg, idet han, samtidig med at han havde bestemt sig for en sagførerpraksis i Logan, fik tilbudt flere stillinger, bl. a. som leder af Brigham Young College i Logan. Han valgte juraen, og i de følgende år af hans liv, indtil han i 1937 blev kaldet som en af Kirkens tolv apostle, fløj hans ry som dygtig sagfører vidt omkring, og han blev ofte spurgt til råds i juridiske spørgsmål af kolleger og af forretningsmænd, i hvis firmaer han virkede som sagfører. Han var også aktiv politiker og blev flere gange valgt af det republikanske parti i forskellige stillinger.

Ældste Bowen tjente Kirken gennem hele sit liv. Han har virket som medlem af sondagsskolens bestyrelse i Cache Stav og var i fire år præsident. Efter at han ankom til Salt Lake City, blev han medlem af Søndagsskolernes General-Hovedbestyrelse, og var, inden han blev kaldet som apostel, præsident for Y. M. M. I. A.s General-Hovedbestyrelse.

Den 6. april 1937 blev han kaldet som apostel, og i de følgende år rejste han vidt omkring i Kirkens stave og missioner. Han vandt sig utallige venner på grund af sin varmhjertethed, sin menneskelighed og sin sans for humor. Han var en strålende taler og har også i radioen holdt en serie taler, som senere blev udgivet i bogform. Ældste Bowen var en foregangsmand indenfor Kirkens velfærdsprogram.

Ældste Bowen efterlader sig to sønner og seks børneborn.

Uddrag fra Deseret News.

Fortsat artikel:

EN ADVARSELS RØST

Af *Parley P. Pratt.*

Kaptajn Del Rio, som undersøgte en del af ruinerne i 1787, giver følgende enkeltheder:

»Når man går i sydvestlig retning fra Palenque, den sidste nordlige by i provinsen Cindad Real de Chiapa, og overskrider en lille bjergryg, som adskiller staten Guatemala fra Yukatan, en strækning på omtrent seks engelske mil, kommer man til en lille flod Micol, som flyder i vestlig retning og forener sig med den store flod Tulijah, der bojer sit løb henimod provinsen Tabasco. Når man er kommet over Micol, begynder opstigningen, og halvanden engelske mil længere frem, sætter den rejsende over en lille flod, kaldet Otolum. Fra dette sted ser man hobe af ruiner, som gør vejen den næste halve mil næsten ufremkommelig; efter at have passeret denne strækning, når man højen, hvor stenhusene står, og hvoraf der endnu er fjorten på eet sted, nogle mere forfaldne end andre, skønt man i flere af dem endnu kan skelne de forskellige rum. Disse huse står i en aflang firkant 1350 fod lang og 900 fod bred, hvad der udgør et areal af lidt over trekvart engelske kvadratmil. Denne plads udgør en slette ved foden af den højeste fjeldryg. Midt på denne flade ligger den største bygning, som man endnu har opdaget blandt disse ruiner. Den står på en pyramideformet vold, der er 60 fod høj, hvad der giver den et imponerende og majestætisk udseende, som om det var et tempel, der ragede op mod skyerne. Den er omgivet af andre bygninger, nemlig fem mod nord, fire mod syd, en mod sydvest og tre mod øst — ialt fjorten.

I alle retninger ses ruiner af andre forfaldne bygninger langs med bjerget, der strækker sig fra ost til vest, så det synes, som om denne mægtige bygning har været indbyggernes tempel, eller regeringspaladset, omkring hvilken de havde anlagt deres by, og hvor deres konger og statsmænd residerede. På dette sted fandt man en underjordisk vandledning af sten, som var meget solidt og godt bygget, og som i sit lob gik under denne store bygning.«

Vi vil her bemærke, at denne by, Otolum, hvis ruiner er så pragtfulde, ligger i Nord-, ikke i Sydamerika, på samme breddegrad som oen Jamaica, nemlig omtrent 18 grader nord for Ækvator, og ligger på det hojeste punkt mellem den nordlige ende af det Karibiske Hav og Stillehavet, hvor fastlandet bliver smallere henimod landtangen Darien, omtrent 800 engelske mil syd for New Orleans.

Opdagelsen af disse ruiner og mange andre i samme land, der er lige så vidunderlige, er netop begyndt at tiltrække sig opmærksomheden hos de europæiske lærde, som hidtil har benægtet, at Amerika kan rose sig af sine oldsager. Men disse umådelige ruiner bliver nu undersøgt af sagkyndige videnskabsmænd, og en udforlig beskrivelse af dem vil uden tvivl udkomme om kort tid, og efter hvad vi har hørt, er der allerede skrevet manuskript til to bind, som unægtelig vil blive modtaget med den storste velvilje af amerikanerne.

En mand, som boede i nærheden af byen Cincinnati, lod i året 1826 grave en brønd, og da arbejderne havde nået en dybde af firsindstyve fod, stodte de på noget hårdt, der dog ikke var sten. Efter nojere undersøgelse viste det sig at være en træstub, der var tre fod i gennemsnit og to fod hoj. Man kunne tydeligt se, at den var afhugget med en økse. Den så næsten ud som kul, men havde ikke dettes egenskaber. Ti fod dybere sprang vandet op, og bronden har senere konstant givet vand.

I »Morse's Universal Geography«, bind I, side 142, er opdagelsen af denne træstub blevet bekræftet:

»Ved at grave en brønd i Cincinnati fandt man en aldeles frisk træstub 80 fod under jordoverfladen; og ved at grave en anden brond på samme sted, fandt man endnu en stub i en dybde af 94 fod, som bar synlige spor af oksen, og på hvis øverste ende det så ud, som om noget jern var blevet fortæret af rust.«

Vi kunne fylde et helt bind med beretninger om amerikanske oldsager, der alle tjener til at bevise, at dette land har været beboet af et folk, der havde kendskab til kunst og videnskab, byggede byer, drev agerbrug og var i besiddelse af et skriftsprog. Men hvad vi her har anfort, er tilstrækkeligt for os. Når man har fundet nogle hebraiske bogstaver i jorden i Amerika, skrevet på pergament, så er det lige så troligt, at der er fundet

et helt bind i jorden i Amerika, skrevet på plader med ægyptiske bogstaver. Den forbavsende kendsgerning, at man har fundet træstubbe 80 til 90 fod under jordens overflade og lignende opdagelser mange andre steder, både i Nord- og Sydamerika, som f. eks. begravede byer og andre oldsager, beviser, at der må være sket store rystelser og omvæltninger, ikke alene blandt nationerne, men også i naturen. Og en sådan jordrystelse er intet sted så klart beskrevet som i følgende usædvanlige og vidunderlige beretning om de begivenheder, som foregik i dette land (Amerika), under korsfæstelsen af Messias, og som vi citerer fra Mormons Bog, 3 Nephi 8:5—25. Se også kapitel 9 og 10.

»Og det skete, at i det fire og tredivte år på den fjerde dag i den første måned rejste der sig en vældig storm, en sådan, som man aldrig før havde set magen til i hele landet. Og der rasede også et voldsomt og forfærdeligt uvejr; og der var en forfærdelig torden, som rystede hele jorden, som om den skulle revne i mange stykker. Og man så overalt skarpe lyn, som man aldrig for havde set i landet. Og byen Zarahemla kom i brand. Og byen Moroni sank i havets dyb, og dens indbyggere druknede. Og jorden hævede sig over byen Moronihah, så at der blev et stort bjerg i stedet for byen. Og i den sydlige del af landet fandt der en stor og forfærdelig odelæggelse sted. Men se, odelæggelsen var endnu større og forfærdeligere i den nordlige del af landet; thi se, hele landets overflade blev forandret som følge af uvejret. Og landevejen blev brudt op, og de jævne veje odelagdes og mange jævne steder blev ujævne. Og mange store og betydende byer sank i jorden, mange brændte, medens andre rystedes, så bygningerne faldt sammen, og indbyggerne omkom, og stederne blev ladt øde. Men nogle byer blev stående; men selv i disse var skaden meget stor, og mange omkom. Nogle blev ført bort af hvirvelvinden, og ingen ved, hvad der blev af dem, man ved kun, at de blev ført bort. Og således blev hele jordens overflade forandret som følge af uvejret, tordenen, lynene og jordskælvene. Og se, klipperne revnede, og de blev opbrudt overalt i landet, så at de lå spredt som i knuste stykker og blokke og revner.

Og det skete, da tordenen og lynilden og stormen og uvejret og jordskælvene hørte op — thi se, det varede omtrent tre timer; men nogle sagde, at det havde varet længere, men alle disse store og forfærdelige ting skete i omtrent tre timer — se, da indhylledes hele landet i mørke.

Og det skete, at der lå et tæt mørke over hele landet, så at indbyggerne, der ikke var omkommet, kunne føle tågen, som forårsagede mørket. Og på grund af mørket kunne man ikke tænde lys, hverken kærter eller fakler, og de kunne heller ikke tænde ild med det fine og meget tørre træ, så at der overhovedet ikke fandtes lys. Og man så hverken lys, ild eller glimt, man så hverken solen eller månen eller stjernerne, thi så tæt var den

morke låge, som hvilede over landet. Og i tre dage kunne man intet lys se; og der var til stadighed megen gråd, klage og jammer blandt hele folket; ja, stor var menneskenes jammer som følge af mørket og den store ødelæggelse, der var kommet over dem. Og på et sted hørte man dem råbe og sige: O, gid vi dog havde omvendt os for denne store og forfærdelige dag, da ville vore brødre været blevet skånet, og de ville ikke være blevet indebrændt i den store by Zarahemla. Og på et andet sted hørte man dem klage og sige: O, gid vi dog havde omvendt os for denne store og forfærdelige dag, og gid vi ikke havde dræbt og stenet profeterne og kastet dem ud, da ville vore mødre og skønne døtre og vore børn være blevet skånet og ikke være blevet begravet i den store by Moronihah. Og således var folkets klageråb gennemtrængende og forfærdelige.

Og det skete, at en røst hørtes blandt alle jordens indbyggere over hele landet, som råbte: Ve, ve, ve dette folk! Ve over hele jordens indbyggere, dersom de ikke omvender sig; thi djævelen ler, og hans engle fryder sig over mit folks dejlige sønner og døtre, som er blevet slået ihjel; og de er faldet på grund af deres uretfærdighed og deres synder. Se, den store by Zarahemla har jeg opbrændt med ild sammen med dens indbyggere. Og se, den store by Moroni har jeg ladet synke i havets dyb, og dens indbyggere er druknet. Og se, den store by Moronihah og dens indbyggere har jeg dækket med jord for at skjule deres misgerninger og vederstyggeligheder for mit åsyn, så at profeternes og de helliges blod ikke mere skal komme op for mig imod dem. Og se, byen Gilgal har jeg ladet synke i jorden, og dens indbyggere begrave i jordens dyb. Ja, ligeledes byen Onihah med dens indbyggere og byen Mocum og dens indbyggere og byen Jerusalem og dens indbyggere; og se, jeg har ladet vandet komme op i deres sted for at skjule deres ugudelighed og vederstyggeligheder for mit åsyn, så at profeterne og de helliges blod ikke mere skal komme op for mig imod dem. Og se, byen Gadiandi og byen Gadiomah og byen Jakob og byen Gimgimno har jeg alle ladet synke og skabt høje og dale i deres sted, og deres indbyggere har jeg ladet begrave i jordens dyb for at skjule deres ugudelighed og vederstyggeligheder for mit åsyn, så at profeternes og de helliges blod ikke mere skal komme op for mig imod dem. Og se, den store by Jacobugath, som beboedes af kong Jakobs folk, har jeg ladet opbrænde med ild på grund af deres synder og ugudelighed, som overgik al anden ugudelighed på hele jorden, og på grund af deres hemmelige mord og forbund; thi det var dem, der ødelagde mit folks fred og landets regering; derfor lod jeg dem brænde for at bortrydde dem for mit åsyn, så at profeternes og de helliges blod ikke mere skulle komme op for mig imod dem. Og se, byen Laman og byen Josh og byen Gad og byen Kishkumen har jeg ladet opbrænde med ild sammen med deres ind-

byggere på grund af deres ugudelighed, idet de har kastet profeterne ud og stenet dem, som jeg sendte for at foreholde dem deres synder og vederstyggeligheder. Og eftersom de kastede alle ud, så at der ikke fandtes nogle retfærdige mellem dem, sendte jeg ild ned og odelagde dem, så at deres ugudelighed og vederstyggeligheder måtte blive skjult for mit åsyn, så at profeternes og de helliges blod, som jeg sendte ned blandt dem, ikke skulle råbe til mig fra jorden mod dem. Og jeg har ladet mange store odelæggelser komme over dette land og over dette folk for deres ugudeligheds og vederstyggeligheders skyld.

O, alle I, som er blevet skånet, fordi I var retfærdigere end de, vil I nu ikke vende tilbage til mig og angre jeres synder og blive omvendt, så at jeg kan helbrede jer? Ja, sandelig siger jeg jer, hvis I vil komme til mig, skal I have evigt liv. Se, min barmhjertigheds arm er udstrakt imod jer, og hver den, der vil komme, ham vil jeg modtage; og velsignet er de, der kommer til mig. Se, jeg er Jesus Kristus, Guds Son. Jeg skabte himlene og jorden og alt, hvad der er i dem. Jeg var hos Faderen fra begyndelsen. Jeg er i Faderen, og Faderen er i mig, og i mig har Faderen herliggjort sit navn. Jeg kom til mine egne, men mine egne tog ikke imod mig. Og skrifterne angående mit komme er opfyldt. Og alle, der har taget imod mig, har jeg givet magt til at blive Guds sonner, og således vil jeg gore med alle, der tror på mit navn; thi se, ved mig kommer forlosning, og i mig er Moseloven opfyldt. Jeg er verdens lys og liv. Jeg er Alfa og Omega, begyndelsen og enden. Og I skal ikke mere ofre til mig ved blodsudgydelse; ja, jeres ofre og jeres brændofre skal hore op; thi jeg vil ikke antage nogen af jeres ofre og brændofre. Som offer skal I bringe mig et sonderknust hjerte og en angergiven ånd. Og den, der kommer til mig med et sonderknust hjerte og en angergiven ånd, vil jeg dobe med ild og med den Helligånd, ligesom lamaniterne blev dobt med ild og med den Helligånd på grund af deres tro på mig, da de blev dobt, men de vidste det ikke. Se, jeg er kommet til verden for at genlose verden, for at frelse verden fra synd. Den, der derfor omvender sig og kommer til mig som et lille barn, ham vil jeg modtage; thi af sådanne består Guds rige. Se, for sådanne har jeg nedlagt mit liv og har taget det op igen; omvend jeg derfor og kom til mig, I jordens ender, og bliv frelst.

Og det skete, at hele landets befolkning horte disse ord og vidnede derom. Og efter disse ord herskede der stilhed i landet i mange timer. Thi så stor var folkets forbavselse, at de holdt op med at jamre og klage over tabet af deres slægt og venner, som var omkommet; derfor herskede der stilhed i hele landet i mange timer.

Og det skete, at der atter kom en rost til folket, og hele folket horte den og var vidne til, at den sagde: O, I indbyggere i disse

store byer, som er faldet, I, som er af Jakobs slægt, ja, af Israels hus, hvor ofte har jeg ikke samlet jer, ligesom en hone samler sine kyllinger under sine vinger, og plejet jer. Og atter, hvor ofte ville jeg ikke have samlet jer, ligesom en hone samler sine kyllinger under sine vinger; o I folk af Israels hus, I, som bor i Jerusalem, og I, som er faldet; ja, hvor ofte ville jeg ikke have samlet jer, som en hone samler sine kyllinger, men I ville ikke. O, I af Israels hus, som jeg har skånet, hvor ofte ville jeg ikke samle jer, som en hone samler sine kyllinger under sine vinger, dersom I ville omvende jer og komme tilbage til mig med hjertets fulde forsæt. Men om ikke, o Israels hus, så skal jeres bopladser blive ode, til den tid kommer, da pagten med jeres fædre vil blive opfyldt.

Og det skete, efter at folket havde hørt disse ord, se, da begyndte de atter at græde og jamre over tabet af deres slægt og venner. Og på denne måde gik der tre dage. Og det var morgen, og mørket, som havde hvilet over landet, spredtes og jorden holdt op med at ryste, og klipperne revnede ikke mere, og den frygtelige stønnen hørte op, og den voldsomme larm forstummede. Og jorden hang atter sammen, så den stod fast, og jammeren, gråden og de menneskers klage, som var blevet skånet, og som levede endnu, hørte op; og deres sorg forvandledes til glæde og deres klage til lov og taksigelse til den Herre Jesus Kristus, deres Forløser. Og så vidt var skrifterne opfyldt, som profeterne havde talt.«

Af denne beretning ser man klart og tydeligt, hvorledes Amerikas oldsager blev begravet, hvorledes træstubbe kom 80 til 90 fod under jorden, hvorledes byer sank og tildækkedes, hvorledes bjerge styrtede ned og dalene ophøjedes, hvorledes klipperne revnede og hele landets overflade blev forandret og omdannet. Her vil vi nu forlade dette emne med det råd til alle folk, at hvis De ønsker underretning om Amerikas oldsager, hvis De ønsker historiske, profetiske eller moralske oplysninger af den største vigtighed, da læs omhyggeligt »Mormons Bog«.

5. KAPITEL

De helliges opstandelse og alle tings genoprettelse, forudsagt af profeterne.

Dette er et af de allervigtigste emner, som mennesket kan tænke på, men det forstås i vore dage måske lige så lidt som noget andet, der kommer ind på det profetiske område. Hvor meget dette emne end ringeagtes nutildags, så var det dog engang grundlaget for de helliges tro, håb og glæde. Det var deres rette forståelse af dette emne samt deres urokkelige tro derpå, som styrkede dem i alle deres foretagender. Når deres sind een gang var blevet fæstet på det, kunne de ikke rokkes i deres beslutning;

deres tro blev fast, deres glæde varig, deres håb et sikkert og standhaftigt anker for sjælen, der rækker ud over tiden. Det var dette, der satte dem i stand til at fryde sig midt under trængsel, forfølgelse, sværd og ild; med dette for øje tog de gladelig ødelæggelsen af deres ejendele, og de vandrede med glæde som fremmede og pilgrimme om på jorden. Thi de søgte et land, en stad og en arv, som ingen undtagen de hellige nogensinde tænkte på, forstod eller håbede på.

Vi kan aldrig nøjagtig forstå, hvad der menes med genoprettelse, med mindre vi forstår, hvad der er tabt eller afskaffet; hvis man f. eks. tilbyder at skaffe en person noget tilbage, så må man derved absolut forstå, at han før har ejet det, men siden tabt det, og at vi nu vil erstatte ham det eller sætte ham i besiddelse af det pånу; når en profet derfor taler om alle tings genoprettelse, mener han, at alle ting er undergået en forandring, og at de skal bringes tilbage til deres oprindelige tilstand, som da de eksisterede forste gang.

Det er altså nødvendigt for os at betragte skabningen, som den udgik i renhed fra Skaberens hånd, og hvis vi da kan opdage den virkelige tilstand, hvori den den gang eksisterede, og forstå de forandringer, der siden har fundet sted, vil vi være i stand til at forstå, hvad der skal genoprettes; og når vort sind således er blevet forberedt, vil vi netop se frem til de ting, der skal komme, og vil ikke udsætte os for, i uvidenhed, at lofte vor svage arm imod Guds værk.

Vi vil derfor først betragte jorden, dens overflade, dens klima og hvad den frembringer.

Da Gud havde skabt himmelen og jorden og adskilt lyset fra mørket, var den næste store befaling til vandene: »Vandet under himmelen samle sig på eet sted, så det faste land kommer til syne! Og således skete det.« (1. Mos. 1:9). Af dette lærer vi en forbavsende kendsgerning, som kun meget få er klare over eller tror på i denne formorkede tidsalder: Vi lærer, at vandene, som nu er delt i oceaner ,have og søer, den gang var samlet i eet uhyre stort ocean, og som følge deraf at landet, som nu er sonderrevet og delt i fastlande og utallige øer, den gang var eet stort hele eller fastland, og ikke udstykket som det er nu.

For det andet hører vi, at Gud Herren siger om jorden og alt det andet, at det var meget godt. Af dette lærer vi, at der hverken var orkener eller ufrugtbare egne, stillestående moradser, ujævne, forrevne eller knudrede høje, eller store bjerge, dækket med evig is og sne; og ingen del var beliggende i den kolde zone, så klimaet derved blev ubehageligt og landet ufrugtbart og hjemfalden til evig frost eller altid indesluttet af is —

> Hvor ingen skønne blomster det tunge landskab pryde,
> og ingen rige høster det svundne år kan yde —

men hele jorden var sandsynligvis een stor slette eller afbrudt af jævnt stigende høje og skrånende dale, der var vel egnede til opdyrkning, medens klimaet var behageligt afvekslende, med ikke altfor store forandringer mellem varme og kulde, fugtighed og tørke, hvad der bidrog til at krone året med så meget større mangfoldighed af produkter, som alle var til gavn for mennesker, dyr, fugle og krybdyr; medens hvert vindpust førte en behagelig duft fra de blomsterklædte sletter eller de duftende skove; og hele dyreverdenen åndede idel sundhed, fred og glæde.

(Fortsættes.)

Tobaks-kræft

Når man tager et drag af en cigaret eller en cigar, tænker man så på den mulighed, der er for, at man kan blive et offer for lungekræft?

Der er fornylig i Amerika offentliggjort to nye artikler, som påpeger netop dette. Begge viste, at der har vist sig en kolossal stigning i lungekræft i de sidste 10—20 år, og at denne frygtede sygdom fortrinsvis viser sig hos rygere.

Statistikker, som blev offentliggjort i april i år, og som var udarbejdet af Baylor universitetet, viser, at:

I de 10 år, der gik forud for 1948, var der en forøgelse på 31 % i antallet af dødsfald af alle arter af kræft i De forenede Stater. I samme tidsrum steg dødsfald, der stammede fra lungekræft, med 141 %. Undersøgelsen viste forresten, at Utah har mindre lungekræft end nogen anden stat i Amerika.

Den 22. juni 1952 bragte Sammenslutningen af Nordamerikanske Aviser en artikel af Thomas R. Henry, den videnskabelige redaktør af organisationen, hvori han citerede Dr. J. Winthrop Peabody, professor i åndedrætssygdomme ved Georgetown Medical School.

Dr. Peabody sagde blandt andet:

1. At lungekræft er gået meget stærkt frem i de sidste 20 år.
2. Den viser sig 50 gange så ofte blandt stærke rygere som blandt ikke-rygere. Han betegner stærke rygere som de mennesker, der ryger mere end to pakker cigaretter om dagen.
3. Lungekræft viser sig som regel, efter at rygeren har nået 40-års alderen.
4. En slags godartet lungesvulst, som ofte udvikler sig til en meget stor størrelse, er begyndt at vise sig hos folk under 40 år.

I mange år har kirken lært sine medlemmer at undgå brugen af tobak. Der er skrevet tykke bind om de skadelige virkninger, som denne bedøvende stimulans har på legemets forskellige funktioner og

organer. Videnskaben har for længe siden lært den risiko for helbredet, som et menneske påtager sig, når han begynder at ryge.

Lige siden kræften er blevet så betydningsfuld i verden, med så mange ofre, der dør af denne sygdom hvert år, og siden det nu er påvist, at det at ryge ganske afgjort fremmer lungekræft, vises der dette emne mere end sædvanlig opmærksomhed.

Som regel tager især unge mennesker, og også nogle ældre, den vane at ryge op på grund af dens popularitet. »De andre ryger, så hvorfor skulle jeg ikke også?« er ofte svaret. Mange af dem, der ryger, tilstår, at de slet ikke nyder det. De ønsker blot at gøre som de andre, siger de. Men hvor meget er den slags frivillige »indrullering i regimentet« værd? Eller hvilken værdi har den slags popularitet?

Hvis enhver vidste, at tobaksrygning forårsagede kræft, og en eller anden stor diktator prøvede på at tvinge os til at ryge, hvordan ville vor reaktion så blive? Hvis nogen prøvede på at tvinge os til at tage en giftig stimulans af en eller anden slags, og vi vidste, hvor skadelig den var, ville vi så bøje os for det? Naturligvis ikke. Og dog er der så mange tusind mennesker, som ved, hvad tobakken gør os, og som nu gennem den offentlige presse har hørt om den nye fare, lungekræften, og som stadig fortsætter med at ryge alligevel.

Er det klogt at indbyde til katastrofe? Er det klogt at sætte vort eget liv på spil? (Og kræft er afgjort dødelig).

Men endnu værre end kræft er tabet af troen. Tobaksrygning ødelægger troen, det ødelægger aktiviteten i kirken, det tjener til at trække os bort fra Gud. Tabet af troen fører til tabet af vor sjæl. Og hvad gavner det et menneske, om han vinder den ganske verden, men mister sin sjæl?

Fra *Deseret News.*

Tempel-byggegrunde.

Adskillige byggegrunde er blevet udvalgt af Kirken til templer, som endnu ikke er blevet opført.

> »Og således siger Herren, jeres Gud: Om I vil modtage visdom, er den her. Se, det sted, som nu kaldes Independence, er midtpunktet, og stedet for templet ligger mod vest på en grund ikke langt fra domhuset.«
>
> (L. & P. 57:3).

Lydige mod denne åbenbaring indviede Profeten Joseph Smith den følgende måned, august 1831, »stedet for templet lidt vest for Independence, og tilstede var også Sidney Rigdon, Edward Partridge, W. W. Phelps, Oliver Cowdery, Martin Harris og Joseph Coe. Den 87. Salme blev læst ... Højtideligheden gjorde et dybt indtryk.«

Men forfølgelse var allerede en velkendt historie for den gengivne Kirke. Det første tempel blev bygget i Kirtland, Ohio, og ikke i Independence. Men dette tempel i Jackson County, Missouri, vil en dag blive rejst, for at blive midtpunktet i Zion.

En tempelgrund i Far West, Caldwell County, Missouri, blev udvalgt efter åbenbaring (se L. & P. 115) i april 1838. Den 4. juli 1838 blev grundstenene nedlagt ved en højtidelig og betagende ceremoni. Fire dage senere modtog Profeten åbenbaring for de Tolv til

> »at tage afsked med mine hellige i Far West forstkommende 26. april på byggepladsen for mit hus, siger Herren.«
>
> (L. & P. 118:5).

Fjender af Kirken erklærede, at her var en af Joseph Smiths åbenbaringer, som ikke ville gå i opfyldelse. De Tolv var spredt, og Far West var i hænderne på bitre frafaldne, som truede med at dræbe hvilkensomhelst af de Tolv, som kom derhen. Men klokken et om natten på den fastsatte dag holdt syv af De Tolv Apostle en konference på tempelgrunden, og formanden for håndværkerne genoptog arbejdet med fundamentet til Herrens Hus. Særlige forretninger blev udført ved konferencen, deriblandt ordinationen af ældsterne Wilford Woodruff og George A. Smith til apostle.

Ved generalkonferencen den 4. april 1943 bekendtgjorde præsident Heber J. Grant, at Kirken havde sikret sig en tempelgrund i Oakland, Californien. Dette tempel skal tjene de hellige i de hurtigt voksende stave og missioner i den nordlige del af Californien. Byggegrunden er blevet beskrevet som »ved foden af Oakland bjergene med udsigt over bugten ... Golden Gate er direkte vest for tempelgrunden.« Det vil blive let at komme til dette tempel fra San Francisco, Oakland og de andre byer i omegnen af bugten.

Et af formålene med præsident David O. McKays besøg i Europa i sommeren 1952 var udvælgelsen af en tempelgrund, der kunne tjene Kirkens medlemmer i den gamle verden. Denne grund blev valgt ved Bern, Schweiz. Præsident McKay beskriver beliggenheden således »i en egn, der netop er blevet udstykket og ved at blive bebygget indenfor byen Berns grænser. De tre en halv acres land ligger højt, lige ved endestationen for en sporvognslinie i den sydøstlige ende af byen, kun et kort stykke fra en hovedvej.«

Fra Improvement Era.

Som omtalt i sidste nummer af »Stjernen« ligger tempelgrunden ved en lille station Zollikofen, og vi bringer her en kortskitse, der viser beliggenheden og vil gøre det let for eventuelle besøgende at finde grunden.

Nogle danske søskende, som besøgte stedet den 8. august, fortæller, at arbejdet nu er påbegyndt, idet høje master til stilladser er opstillet.

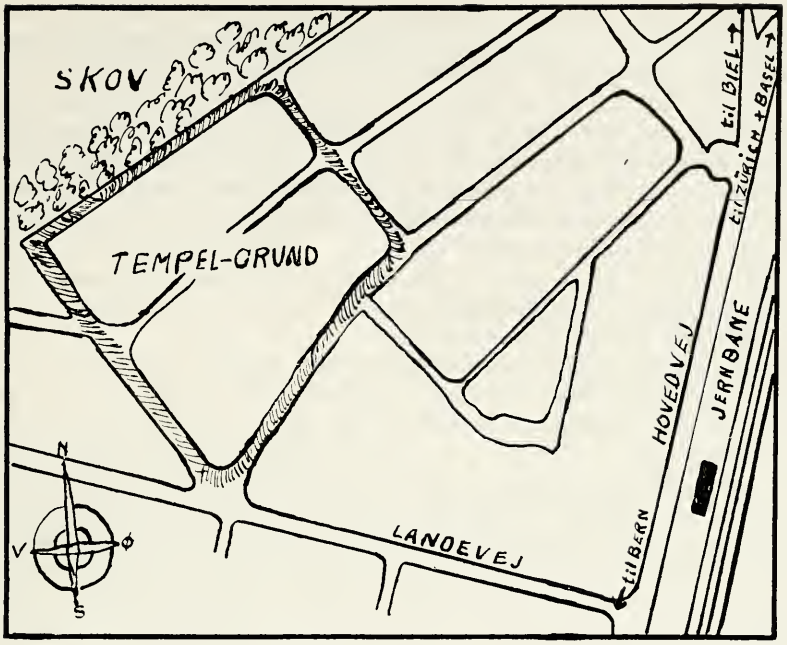

Beliggenheden af tempelgrunden ved Bern.

En hilsen

Det er nu mange år siden mit navn har figureret i »Stjernen«s spalter, men det betyder ikke, at jeg nogensinde har glemt den eller de mennesker, den bringer budskab til.

Jeg plejer at kalde mig selv »en norsk dansker fra Utah«. Jeg ved snart ikke, hvor jeg rigtig hører hjemme, kun ved jeg, at jeg ønsker at høre hjemme der, hvor Guds folk er.

Det er nu snart fem år siden vi, min mand, børnene og jeg, vinkede farvel til Danmark og Norge, og drog over det store hav for at slutte os til Guds folk i klippebjergenes dale. Hvordan har vi haft det i denne tid? Godt, godt. Vi har haft fem lykkelige år sammen med de hellige derovre. Vi kan sige, at vi har fundet det Zion, vi søgte. Men Danmark har vi aldrig for alvor forladt — heller ikke Norge. Jeg må sige som Bjørnson: »Se, deri er jeg af sneglearten, at huset bærer jeg med på farten.« Danmark følger med os, hvor vi drager hen. Vi har vore danske møder og sammenkomster. Vi synger danske sange, ja mange flere end vi sang herhjemme. Vore vægge er prydede med danske og norske billeder. Julen fejrer vi på skandinavisk maner — —. Og dog elsker vi landet, vi nu har valgt som vort nye fædreland.

Zion er hvor de rene af hjertet bor. Hvor tit har vi ikke hørt disse ord. Vi vidste, de var sande, og dog har jeg i den senere tid oplevet dem i en stærkere grad end nogensinde før.

Jeg har fået lov til sammen med min lille datter, Mary Ann, at besoge mine to skandinaviske fædrelande. Det var betagende dejligt at se Oslofjorden igen. Kronborg bragte tårerne frem. Men det var dog ikke disse ting, jeg mener. Nej, jeg har fået den store oplevelse at overvære to store ungdomsstævner med blot en uges mellemrum, først et i Oslo, så et i Odense.

Det, der først af alt slår en, er: »Hvor er det dog gået fremad. Hvor gøres der dog et vidunderligt arbejde, både af missionærer og søskende, ikke mindst blandt de unge.«

Trods de missionærvanskeligheder, som krigen i Korea har lagt i vejen, trods de vældige krafttab, missionerne har været udsat for gennem den store opblussen af emigration, så ruller Guds værk fremad som aldrig før.

Disse to ungdomsstævner har været en inspiration, ja en åbenbaring for mig. Jeg kunne skrive side op og side ned om det. Nævnes skal kun to ting. Først Oslo: Vi som i Utah har frydet os over det herlige norske sangkor »Voice of Norway«, har sendt mangen en medlidende tanke hjem til Norge, som skulle af med alle disse dejlige sangere. Til ungdomsstævnet søndag aften, hvor der var fuldt hus trods den smeltende varme, sang Oslo grens sangkor, så det næsten løftede taget af huset. Og da missionspræsident Axel Andresen på sin rolige og dog myndige måde opsummerede dagens begivenheder, sad man med en ydmyg tak i hjertet til himmelens Gud, fordi Han altid oprejser mænd og kvinder til at føre Hans værk fremad.

Men Odense — hvad bragte det af særlige bemærkelsesværdige ting? Man var jo snart blevet forvænt. Og så skulle man opleve en søndag morgen, man aldrig kan glemme, så længe man lever. Der var ungdom, dejlig, betagende, frisk, smuk og ydmyg ungdom. Aldrig har jeg overværet et vidnesbyrdmøde, der kan sidestilles med dette. Så vidt jeg ved, var der 42 vidnesbyrd. At mindst 30 af disse vidnesbyrd blev båret af mænd og kvinder under 25 år (den yngste var vistnok 12) nævnes kun for fuldstændighedens skyld. De overholdt deres tid, 1½ minut, aldeles beundringsværdigt, og dog kunne de i den korte tid give så meget, at vi »ældre« tilsidst gav helt op, og lod tårerne få frit løb. Sangnumrene var dejlige.

Aftenmødet fortsatte i samme spor. En vidunderlig ånd var tilstede. Da missionspræsident Junius Sorensen tilsidst besteg talerstolen, skal jeg ikke nægte, at en vis spænding betog mig. Jeg havde truffet ham i Amerika og havde lært at elske ham for hans ydmyge og kærlige sind. Men sproget, hvordan med det? Han var dog udover den allerførste ungdom til at lære et nyt sprog.

Jeg havde ikke behøvet at ængste mig. I henved en halv time lød hans manende røst til os. Jeg bemærkede ikke een famlen efter ordene. Han var inspireret, og vi følte det alle. Der var forøvrigt et par

lutherske præster i forsamlingen. Hvad de tænkte, ved vi ikke. Men ånden kunne de ikke undgå at fole.

Alt i alt, soskende: »Guds faste grundvold står og har dette indsegl: Herren kender sine.«

Jeg har hilsener til jer alle, ældre og unge, fra jeres kære i bjergenes dale, fra jeres tidligere missionspræsidenter, distriktspræsidenter, grensforstandere og alle andre trofaste soskende. Ikke een har glemt jer. I er i vore bønner. Vi beder til, at vi må være i eders.

Må Gud velsigne jer alle.

Jeres hengivne søster

Eva M. Gregersen, p. t. København.

Den danske mission.

På grund af de mange missionærafløsninger i den senere tid er der sket en del forandringer i distrikternes og grenenes ledelse, og vi bringer derfor en komplet liste over de nuværende distriktspræsidenter og grensforstandere i den danske mission:

Distriktspræsidenter:	*København distrikt:*	Ernest Anton Jensen
	Aalborg distrikt:	Kay L. Flinders
	Aarhus distrikt:	Larry D. Slaughter
	Esbjerg distrikt:	Dennis W. Christensen
	Odense distrikt:	Benworth S. Hansen
Grensforstandere:	*København gren:*	Aage T. Stilling
	Amager gren:	B. Grant Gudmundsen
	Slagelse gren:	Gunner Andersen
	Aalborg gren:	Th. Therkildsen
	Frederikshavn gren:	Jens Marinus Kristensen
	Hjorring gren:	Jens Marinus Kristensen
	Aarhus gren:	Otto H. Moller
	Herning gren:	Edgar Dodd
	Horsens gren:	Ejnar Due Jensen
	Randers gren:	Elmo Rasmussen
	Silkeborg gren:	Enevold Nielsen
	Esbjerg gren:	Finn A. Thomsen
	Fredericia gren:	Johs. Liljengren
	Odense gren:	Chr. Klokker Hansen

Den 12. juli blev missionærerne i Skive forflyttet, og *Skive gren* blev en afhængig gren af Aalborg.

Missionssekretær: Werner S. Rønne

Distriktskonferencerne

i efteråret 1953 vil blive afholdt som følger:

Esbjerg	26., 27. og 28. september
Aarhus	3., 4. og 5. oktober
København	10., 11. og 12. oktober
Odense	17., 18. og 19. oktober
Aalborg	24., 25. og 26. oktober

Ved konferencerne vil følgende moder blive afholdt:

Lørdag:

Kl. 15,00: Specielt møde for Kvindelig Hjælpeforenings bestyrelse under ledelse af soster Mary G. Sørensen.

Kl. 17,30: Banket for alle missionærer, grensforstanderskabet og dets sekretær samt Kvindelig hjælpeforenings bestyrelse og sekretær.

Kl. 19,30: Mode for funktionærer og lærere. Alle funktionærer og lærere i distriktet bør være tilstede.

Søndag:

Kl. 8,30: Præstedømsmøde.
Kl. 8,30: Kvindelig hjælpeforenings mode.
Kl. 10,00: Sondagsskole.
Kl. 14,00: Eftermiddagsmode.
Kl. 19,00: Aftenmode.

Mandag:

Kl. 9,00: Missionær-vidnesbyrdmøde og derefter instruktionsmøde for missionærer.

Kl. 19,30: Bazar eller fest.

Missionspræsidentskabet.

Kirken ude omkring.

Kvindelig hjælpeforening havde ved slutningen af 1952 ialt 140.354 medlemmer, hvilket er 7903 flere end i 1951. Af medlemmerne bor 112.188 i stavene i Amerika og 28.166 ude omkring i missionerne.

Kvindelig hjælpeforenings medlemmer aflagde i 1952 209.894 sygebesog og tilbragte 22.504 dage med pasning af syge. Under de månedlige arbejdsmøder forarbejdede 36.686 kvinder 210.955 artikler, hvilket er 32.514 flere artikler end i 1951. Der blev i 1952 aflagt 2.240.244 kredslærerindebesog, og de årlige rapporter viser, at omkring en tre-

diedel af familierne ikke var hjemme, når kredslærerinderne kom på besøg. For at kunne holde forbindelsen med alle søstrene vedlige blev der sendt 27.012 meddelelser ud til dem, som det ikke var muligt at besøge på grund af for lange afstande eller af andre årsager.

7000 turister besøger daglig Tempelpladsen i Salt Lake City. Fra klokken syv om morgenen til sent om aftenen er mere end 100 turistførere travlt beskæftiget med at vise turisterne rundt og fortælle Kirkens historie, og hver halve time arrangeres rundture til alle seværdighederne på pladsen.

Californien: I Los Angeles, Californien, er ved at blive bygget et tempel, det første i Californien. Det første spadestik til templet blev taget af Præsident David O. McKay i september 1951, og arbejdet med bygningen af templet er allerede skredet rask fremad. De første planer, tegninger og udkast til et tempel i Californien blev allerede udført i 1937, men krigen standsede arbejdet med fuldførelsen af planerne, og først i 1949 blev de genoptaget, og nye tegninger til et endnu større tempel blev udarbejdet.

Hosstående tegning viser arkitektens udkast til templet.

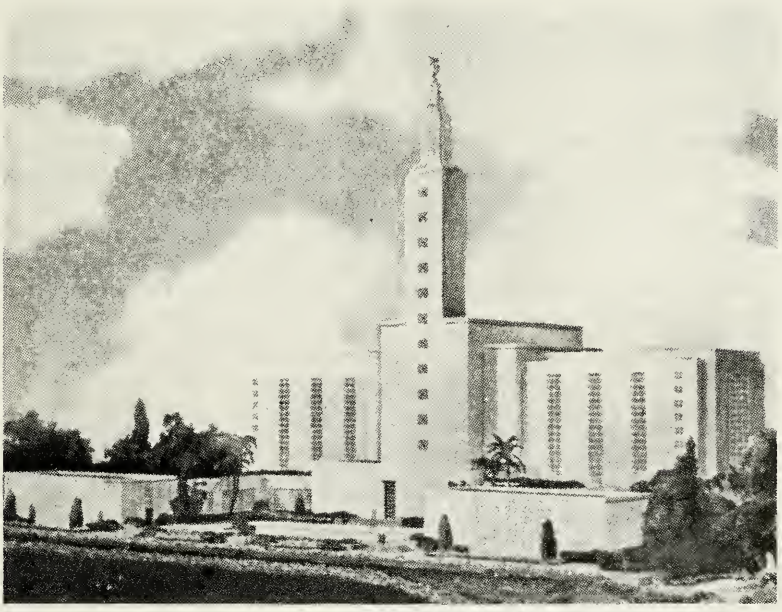

Arkitektens udkast til templet i Los Angeles.

Nyt fra hjælpeorganisationerne

Kvindelig hjælpeforening.

Kredslærerindernes budskab er før september måned:

»*Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdighed, thi de skal mættes.*« (Matt. 5:6).

Lektierne for september vil være en gennemgang af *Matt. 25. kapitel,* og vi opfordrer alle søstre til i forvejen at læse kapitlet, således at de er forberedt til møderne.

Der findes så megen glæde, lykke og tilfredshed i dette liv, hvis vi blot vil række hånden ud og tage vor del. Men husk: vi kan kun vente at modtage det samme tilbage, som vi giver. Hvis vi venter glæde og lykke, må vi først rette os efter de regler, der kan skaffe det. Den første og vigtigste af disse regler er *lydighed.*

»Tjen hverandre i *kærlighed!* Thi hele loven er opfyldt i et eneste bud, nemlig dette: Du skal elske din næste som dig selv.« (Gal. 5:13, 14). Tænk mindre på dig selv og gør mere for andre. Lykken bliver fordoblet i verden, hvis vi gør noget for andre og bringer solskin ind i deres liv. Vi gør dem lykkelige lige så vel som os selv.

Af alle folk i verden bør de sidste dages hellige være de lykkeligste. Foruden alle de vidunderlige ting, Gud har givet os at nyde, har vi Jesu Kristi sande evangelium, som lærer os den sande værdi af alle ting. Det er vidunderligt at vide, at den kærlighed og det venskab, vi deler her, ikke behøver at holde op med dette liv, men strækker sig ind i evigheden.

Det mest vidunderlige ved det er, at den sti, Herren har vist, at vi skal følge, er den letteste vej og fører til glæde og lykke, medens den anden sti er fuld af faldgruber og fører til fordærvelse.

Følgende artikel er taget fra en tale af patriarken Eldred G. Smith. Den indeholder så mange vidunderlige råd og vejledninger, at den bør læses om og om igen mange gange. Det er gode råd og indeholder Herrens ord til hans folk.

Lydighed sikrer lykke.

Efter at have stået sin prøve gennem tusinder af år, er dette stadig lige så sandt i dag for hele menneskeheden; thi sand lykke og glæde kommer af Guds gunst. Hvorledes kan vi opnå Guds gunst i vort daglige liv? Herren har givet os befalinger, og lydighed mod disse vil sikre vor lykke, hvis vi blot vil adlyde dem. Først og fremmest: »... du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af hele din styrke.« (5. Mos 6:5). Hvis vort hjerte er fyldt med kærlighed til Gud, er det også fyldt med kærlighed til vore medmennesker.

Vi vil være glade for at give en hjælpende hånd eller et opmuntrende ord til vor næste. Og lad mig her sige, at kærlighed, ligesom næstekærlighed, begynder hjemme. Hvis du er så heldig at have et hjem og en familie, er dine chancer for lykke ubegrænsede. Men det kræver kærlighed — masser af kærlighed at gore et hjem lykkeligt. Jo mere vi giver af forståelse, sympati og gerning til andre, jo lykkeligere er vi. Og kærlighed er venlig — den er rede til at overse fejl og prove igen. Hvis vi blot altid kunne bevare vort hjerte fyldt med kærlighed, ville denne jord blive en himmel af lykke. Husker du sangen »Der er skonhed her på jord i et kærligt hjem?« Det er sådan en smuk sang. Næste gang du er fristet til at lade noget andet end kærlighed liste sig ind i dit hjerte, da syng den og se, om det ikke hjælper. Der er en sikker måde til at bevare Herrens gunst på. Når vi er i bestandig forbindelse med ham, kan vi ikke fare vild. Hver morgen, hele dagen og om aftenen beder vi Gud om at lade sin ånd være hos os til at vejlede os i alt, hvad vi gor. Det er ligesom flyvemaskinens kurs. Piloten ved, at så længe han retter sig efter den, er alt vel, men han må ikke flyve for langt af vejen, thi så vil han risikere at miste kursen. Vi har en samvittighed allesammen, og den vil fortælle os, hvis vi ikke holder den rette kurs. Der er ingen sikrere vej til ulykke end at have en dårlig samvittighed som konstant ledsager. Gor det ikke. Hold den rette kurs. Der er mange andre ting, der bidrager til vor lykke, og Gud har givet os vejledning angående disse ting. Vor evne til at nyde livet bliver storre, hvis vort helbred er godt. Det er svært at være lykkelig, hvis vi altid er trætte. Herren fortæller os, hvorledes vi skal undgå at blive trætte, og bevare vort sind styrket. Han sagde:

> »... gå tidlig i seng, så I ikke er trætte. Stå tidligt op, at legeme og sind må være friske.« (L. & P. 88:124).

På hver velsignelse har Herren imidlertid sat en pris eller en lov, hvoraf hver velsignelse er betinget. For overholdelse af Visdomsordet lover han:

> »Alle hellige, der erindrer sig disse ord, følger dem og vandrer i lydighed mod disse bud, skal få sundhed i navlen og marv i benene.
> De skal finde visdom og store skatte af kundskab, ja endog skjulte skatte.
> De skal lobe og ikke blive trætte; de skal gå og ikke blive matte.
> Og jeg, Herren, giver dem den forjættelse, at dodens engel skal gå forbi dem, ligesom Israels born, og ikke slå dem ihjel.«
> (L. & P. 89:18—21).

Det nittende vers er for mig det vigtigste. De »skal finde visdom og store skatte af kundskab, ja endog skjulte skatte.« Er der nogen storre lykke, der kan gives til mennesket end vidnesbyrdet om guddommeligheden af dette evangelium og livets og frelsens plan? Den kundskab kommer kun fra den Helligånd. Og atter lover Herren, »... sæt mig på prove dermed ... om jeg da ikke åbner eder himmelens sluser

og udøser velsignelse over eder i overmål.« Om prisen for denne overflod af lykke siger Herren:

»Bring hele tienden til forrådshuset, så der kan være mad i mit hus . . .!« (Mal. 3:10).

Kvindelig hjælpeforenings hovedbestyrelse.

Søndagsskolen.

Nadververs for september—oktober 1953:

Rens vort hjerte, kære Frelser,
lad os aldrig svigte dig,
må vi altid findes værdig,
så din ånd kan vise vej.

Der er i de sidste måneder blevet sagt meget om lærerne og deres pligter. Det er et meget vigtigt emne, og jeg håber, alle lærerne i den danske mission stræber efter at lære, hvorledes man skal undervise bedre, og prøver at lære, hvorledes man skal undervise børnene og de voksne i Kirken om en bedre måde at leve på, nemlig at leve efter evangeliet.

Et barn kommr til søndagsskole for at få føde, åndeligt. Hvis vore lektier og fortællinger ikke ledsages af Guds hellige ånd, så er søndagsskolen ikke meget bedre end en almindelig hverdagsskole eller en biograftur. Er de ting, vi lærer dem, åndelig føde, eller giver vi dem kun lektien for at more dem eller for at få tiden til at gå? Ånden vansmægter, akkurat som legemet gør det, hvis det ikke får den rette føde og næring. De første år af et barns liv er den bedste tid til at lære det evangeliet.

At undervise ved Herrens ånd er en af de vigtigste måder, vi kan undervise på. Det er alle talenters talent. Ved at studere skriften, ved at efterleve evangeliet, og ved at holde vejen mellem os og Herren åben gennem bønnen, kan vi lidt efter lidt erhverve os denne evne.

Herren har sagt: »..... Søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer . . .« (Matt. 7:7). Lærere og lærerinder, lad os være vågne overfor den hellige tillid og forpligtelse, vi har overfor de børn, vi underviser:

»Kirkens ældster, præster og lærere skal forkynde mit evangeliums grundsætninger, som de findes i Bibelen og Mormons Bog, hvori evangeliets fylde findes. De skal iagttage pagterne og kirkeforskrifterne og holde dem, og det skal være deres belæring, som Ånden indgiver dem. Og Ånden skal gives jer ved troens bøn, og dersom I ikke modtager, skal I ikke undervise.« (Lære og Pagter 42:12—14).

Læs dette mange gange og lær det budskab, som det giver os, der er en vidunderlig forjættelse for alle, som vil være lærere. Må Herren velsigne jer i jert arbejde.

Søndagsskolens hovedbestyrelse.

Primary.

I september måned begynder Primary igen. Hovedbestyrelsen håber, at I alle har haft en god sommerferie, og at I alle er rede til at begynde et nyt år med Primary arbejde. Alle de nye lektier er parate til jeres brug, og det er meget fine lektier, som vi håber, I vil læse og studere, og derved kunne lære børnene om evangeliet.

En lærerindes bøn.
O, Herre, om dette vil jeg bede,
gør mig til mit arbejde rede,
at lede barnet, og forstå,
dets skæbne i min hånd jeg få.
At jeg af hjertet må kunne sige,
jeg er et eksempel for dreng og pige,
et lys for hver en søgende sjæl,
med åndeligt lys og sandheds væld.
At den unge ej snuble på vejen må
på grund af en fejl, som hos mig han så.
Stykke for stykke jeg bygger den kommende mand,
Gud hjælpe mig at gøre det bedste, jeg kan.
Gør mig værdig, o Herre, for din sag,
at jeg dig følger hver eneste dag.
At ej et eneste barn jeg svigter,
men altid vil opfylde mine pligter.
Og vil du altid hjælpe mig,
om dette, o Herre, jeg beder dig.

Primary hovedbestyrelse.

Ungdomsforeningen.

En af de sidste dages helliges pligter er at overvære vore møder og at lære mere om evangeliet. Den bedste måde, hvorpå vi kan lære evangeliet, er ved at overvære møderne og ved at studere. September måned er overalt i Kirken »Vi mødes i ungdomsforeningen«-måned. De fleste er færdige med deres ferie, og vi er parate til at begynde vinterens arbejde. Lad os begynde med vore møder og regelmæssigt overvære dem. Ved at komme til disse møder og bidrage vor lille del ved lektierne, kan vi få en større kundskab og et større vidnesbyrd om evangeliet. Vi ved aldrig, hvornår vi derved kan hjælpe andre til at få et vidnesbyrd om evangeliet. Gennem det sidste stævne, som blev holdt i Odense, var der adskillige, som fik et vidnesbyrd blot ved at overvære disse møder og høre andre fortælle om evangeliet, og nu er der nogle af dem, som skal døbes, blot fordi de har hørt andre.

Præsident Brigham Young sagde engang: »Hvis I giver noget til opbygningen af Guds rige, så giv det bedste, I har. Hvad er det bedste, I har? Det er de talenter, som Gud har givet jer. Hvor mange? Dem

allesammen ..... Lad os hellige alle de evner, vi har, til opbygningen af Guds rige, og I vil da kunne fuldføre det.«

I kan være sikre på dette, og himlen vil smile over jeres fremgang, hvis I vil følge dette inspirerede råd fra en Herrens profet.

Vi opmuntrer alle til »at virke med iver for en god sag og gøre mange ting af egen fri vilje og udøve megen retfærdighed ..... Og dersom mennesker gør det gode, skal de ingenlunde miste deres løn.« (Lære og Pagter 58:27—28).

Hvilken bedre sag kan vi virke i end i Herrens tjeneste? Og det betyder at undervise og at deltage i møderne. Skal vi mødes i ungdomsforeningen?

Ungdomsforeningens hovedbestyrelse.

Genealogisk forening.

1. Mosebog 5. kap. begynder således: »Denne er menneskens slægters bog«.

De 9 første kapitler af 1. Krønikernes Bog omhandler udelukkende slægtsopremsninger, og Mathæus evangelium begynder det nye testamente med »Jesu Kristi, Davids sons, Abrahams sons slægtebog —«.

Det er ofte, vi står overfor mennesker, der står uforstående overfor, at der skulle være forbindelse mellem genealogi og gudsdyrkelse. At genealogi kan være en sport, en form for forskning, kan de godt erkende, men at det skulle være en del af Guds plan for os mennesker, ligger udenfor deres fatteevne. Hvis vi tænker os nærmere om, kan vi faktisk godt sætte os ind i deres tankegang, thi det sjælefrelsende arbejde er i virkeligheden et så stort princip, at vel nok kun de færreste af os er i stand til tilfulde at forstå det, men forlader os på, hvad vore ledere fortæller os desangående, vidende at de igennem inspiration og åbenbaring har fået klarhed over det genealogiske princip, så de kan forklare os, hvorledes vi skal forstå det.

Det er derfor opbyggende for os, at vi igennem den hellige skrift kan konstatere, at det for menneskene på den gammelbibelske tid var et princip, der sattes højt, og at det for folk dengang var af stor vigtighed at kunne føre deres slægt så langt tilbage som muligt, samt at slægtskabet havde den største betydning. Vi kan ofte læse os til, at en mand var af den eller den slægt.

Det genealogiske arbejde i vor tid sammenholdt med den bibelske tids slægtsforskning kan ikke andet end styrke vort vidnesbyrd om sandheden i det arbejde, vi foretager, *hvis* vi foretager det. I modsat fald må det være en spore til at begynde på det. Læs de ovennævnte citater og vær forvisset om, at det har krævet både stort arbejde og mange anstrengelser, for at kunne få rede på disse slægtsoptegnelser, men intet arbejde var for stort, thi det var nødvendigt arbejde, der blev gjort, for princippet var et led i Guds plan. Og Guds plan er vi nødt til at leve op til, om vi ønsker del i de herligheder, der er lovet os, hvis vi gør Guds vilje.

Genealogisk forenings hovedbestyrelse.

Kredslærernes budskab.

Guddommen.

Gennem ny åbenbaring har vi fået klar besked om mange ting, bl. a. om Guddommens sammensætning og dens enkelte medlemmers personlige egenskaber.

I de forskellige religiøse samfund hersker der megen uklarhed med hensyn herti. De fleste har fra den katolske kirke medbragt en opfattelse, som har sin rod i den Athanasianske Trosbekendelse, men denne bekendelse er et resultat af et kompromis mellem forskellige opfattelser, som kom til orde på kirkemødet i Nicæa i året 325. Den er karakteristisk ved sin uklarhed.

I modsætning hertil er vor opfattelse ganske klar:

Guddommen består af tre personer, som hver for sig betegnes som guder, nemlig: Gud, den evige Fader; hans søn, Jesus Kristus, og Den Helligånd.

Disse tre personer er eet i tanke, handlemåde og hensigt.

Den Helligånd er en åndelig person uden legeme af kød og ben, hvorimod Gud og Jesus Kristus har et opstandent legeme af kød og ben.

Disse legemer har samme form, som mennesker er i besiddelse af. Vi læser jo i 1. Mosebog 1:26—27, at Gud skabte mennesket i sit billede. Jesus Kristus var som andre mennesker. — Selv efter opstandelsen kunne disciplene på vej til Emaus ikke finde noget særegent ved ham, men antog ham som en tilfældig fremmed. Jesus sagde selv: »Den, som har set mig, har set Fadere«. (Joh. 14:6—9). Dette betyder ikke, at Jesus og Faderen er eet i legemlig henseende, men at Jesus var Faderens udtrykte billede.

Hvis de legemlig var eet, hvordan kunne Jesus da bede til Faderen i Getsemane have og på korset, og hvordan kunne hans stemme lyde ved Jesu dåb, hvor også den Helligånd viste sig i en dues skikkelse?

Vi har en klar forståelse af disse og mange andre ting, og lad os glæde os derover. — Ja, glæde os over det lys, vi har i denne mørke og forvildede tid, og skærme det ved bønnens skærmbræt og få det til at lyse klarere og klarere ved »at søge lærdom ved læsning og ved tro,« så vil vi få »linie på linie og bud på bud.«

Ejnar Nielsen.

Personlige nyheder fra nær og fjern.

Bryllup:

København: Den 27. juni viedes to af Københavns grens aktive unge medlemmer, søster Anni Margrethe Larsen og broder Herbert Mogens Christophersen. »Stjernen« ønsker det unge par hjertelig til lykke!

Dansk-norsk bryllup: Lørdag den 15. august viedes på Københavns rådhus søster Karen Schroder Nilssen, Oslo, til broder Poul Hansen, København. Efter vielsen fik brudeparret i kirken på Priorvej Kirkens velsignelse ved ældste Gösta Berling, den norske mission. »Stjernen« ønsker hjertelig til lykke!

Fødselsdage:

København: Den 22. september fylder søster Dorthea Christensen, Godthaabsvej 228 D, 75 år. Hjertelig til lykke!

Fra missionsmarken

Silkeborg: Ungdomsforeningen i Silkeborg har i sommerens løb arrangeret fire udflugter, og vi bringer hermed et kort referat af disse.

Den 1. maj foretoges en cykletur i Silkeborgs omegn. De forskellige landsbykirker blev besøgt, og Ungdomsforeningens præsident, broder Knud Rasmussen, fortalte om deres historie og tilbliven. De medbragte madpakker fortæredes i det grønne. Da vejret var meget smukt, blev der sunget nogle sange om sommerens skønhed og friskhed, bl. a. »Se, det summer af sol over engen« og »Kom maj, du søde, milde.« Vi startede fra kirken kl. 14 og var tilbage i Silkeborg ved 20-tiden. Turen sluttede hos søster Leth, som havde inviteret os på en forfriskning. Hele turen forløb uden uheld, og alle var glade og tilfredse. Tilstede 9 medlemmer.

Den 14. maj (Kristi Himmelfartsdag) var atter arrangeret en cykletur, som denne gang gik til Svejbæk og Ludvigslyst. Tilstede 8 medlemmer, som alle havde en dejlig dag.

2. Pinsedag havde Horsens gren inviteret os til deres grensudflugt til Himmelbjerget. Der afholdtes et dejligt friluftsmøde, ledet af broder Knud Rasmussen, Silkeborg. Talerne var broder Enevold Nielsen, Silkeborg, og ældste Ben S. Hansen, Horsens. Mødet sluttede med sang og bøn, og bagefter gik tiden med leg og underholdning. Det var en dejlig dag. Fra Silkeborg deltog 8 medlemmer.

Den 13. juni foretoges en cykletur til Resenbro. Vi samledes ved kirken kl. 14, og hjemturen foregik om aftenen. Alle havde haft en god dag. Tilstede 5 medlemmer.

T. J.

Aarhus: Aarhus søndagsskole afholdt udflugt til Stautrup lørdag den 20. juni.

Vi samledes i kirken kl. 14 og begav os derefter til banegården. Børnene var vældig begejstrede over at skulle rejse med tog, hvorfor det blev en stor oplevelse for dem. De større børn tog til Stautrup på

cykle, hvorfor de ankom senere end vi andre. Der blev leget forskellige lege, deriblandt sækkeløb og rebløb, hvor vinderne belonnedes med gevinster. Ind imellem blev der serveret is og sodavand for børnene. Alle havde madpakker med, som blev fortæret inden afrejsen fra Stautrup. Maden smagte dejligt på grund af de mange lege i fri luft, som havde givet alle en god appetit. Vejret var fint på nær en enkelt byge, og humøret var højt under hele turen, hvorfor vi alle fik en fornøjelig eftermiddag. Kl. 19 tog vi med toget fra Stautrup tilbage til Aarhus. Tilstede ca. 60.

Aarhus søndagsskole på udflugt.

Skive: Kvindelig hjælpeforening i Skive afholdt et vellykket møde tirsdag den 21. juli hos broder og søster Jensen. Der var samlet 19 søskende og venner, og vi havde den glæde at have ældste Gaylen Rigbys forældre, broder og søster Rigby fra Salt Lake City, blandt os. Efter at præsidentinden havde budt velkommen, blev der indledet med sang og bøn. Derefter blev lektien gennemgået. Senere blev tiden overgivet til ældste Gaylen Rigby, der sagde et par ord til os i anledning af, at det var sidste gang, han var hos os for sin aflosning som missionær. Vi glædede os over at høre lidt fra søster Rigby, der fortalte os om Kvindelig hjælpeforenings arbejde i Utah, og fra broder Rigby fra Utah, der fortalte os om arbejdet i søndagsskolen derhjemme. Det var meget interessant, og ældste Rigby måtte fungere som tolk.

Forsamlingen sang derefter »Gud vær med dig, til vi ses igen«, og mødet sluttede med bøn.

Inden vi gik hver til sit, samledes vi om et festligt pyntet bord, og der serveredes chokolade med brød.

Vi var alle enige om at have haft en hyggelig og opbyggende tid sammen.

B. M.

Fredericia: Fredag den 24. juli afholdt Fredericia gren en grensfest med fællesspisning til fordel for vor budgetplan. Festen var under ledelse af broder og soster Don Nielson, som var på besog i Danmark.

Salen var festlig pyntet med crèppapir i de danske farver, og bordet var smukt dekoreret med sommerens blomster. Søstrene fra Kvindelig hjælpeforening havde tilberedt en meget lækker middag, bestående af tre retter, og vi kan her sige, at Fredericia gren kan være stolt af sine søstre, for de kan vel nok lave mad!

Efter at grensforstanderen, broder Johannes Liljengren, på grenens vegne havde budt velkommen, blev tiden overgivet til arrangoren af festen, broder Don Nielson, som også bod velkommen, og efter sangen »Vi glædes og frydes« åbnede broder Jakob Weisenberg med bon og velsignede maden. Og så blev vi mættet — og man kunne virkelig se og høre, at det smagte dejligt.

Efter spisningen havde vi underholdning af ældsterne William S. Ray og Paul C. Jensen, som var på besog i Fredericia, og derefter havde vi en dejlig tid sammen med forskellige lege. Til slut viste broder Don Nielson os en række dejlige lysbilleder, som han har optaget under sit ophold i Danmark, samt to film om Kirken. Broder Johannes Liljengren sluttede med bon.

Det var virkelig en dejlig fest, og vi kunne fole hele aftenen, at Herrens ånd var med os.

Vi vil hermed takke broder Don Nielson og soster Aase Nielson for deres indsats for festen og en særlig tak til de sostre, der havde lavet det så dejligt for os med at tilberede den velsmagende mad, samt for bordpyntningen og for blomsterne, der var plukket, og til de missionærer, som deltog i underholdningen.

Vi var 20 tilstede, og vi fik også et lille belob i overskud.

Den slags fester skulle vi have en gang om måneden, det vil sikkert bringe os nærmere til hinanden, og vil sikkert fremme vor udvikling her i grenen. Endnu engang tak for festen.

J. W.

Randers: Onsdag den 5. august afholdt Randers gren »Mia Maid rosenaften«. Denne var meget smukt arrangeret, og man kunne tydelig se, det var rosenaften, for alt var præget af og pyntet med roser. Selv spisestellet på det lille, smukt anrettede bord havde en rose som monster.

Der var et meget smukt og højtideligt program, som blev ledet af Mia Maid lærerinde, soster Abild Kristensen. De belonnede var Hedevig Linda Ørum Kristensen, Alitze Koitzsch og Betty Damgaard Sorensen. Alle for første år.

Randers grensforstanderskab.

Aarhus: Lørdag den 25. juli afholdt Aarhus gren en udflugt for de ældre soskende. Vi modtes kl. 14,30 i Kirken, hvor der blev holdt bøn. Derefter gik turen til Thors Molle i biler, og da vejret var strålende og varmt, fik vi en dejlig koretur, og en stor glæde var det at se, at der var modt flere af de unge soskende, der hjalp til med at underholde og deltage i lege. Om eftermiddagn blev der serveret sodavand som gave fra en ven af Kirken, og til sidst blev der serveret aftensmad, for bilerne kom igen og korte os hjem. Tilstede ca. 40.

M. H.

Guldbryllup:

Amager: Søndag den 23. august fejrede broder Frants Oscar Nielsen og søster Johanne Nielsen, Canadavej 12, deres guldbryllup. »Stjernen« ønsker hjertelig til lykke!

DÅB

KØBENHAVN:

16. juli:

Bjarne Grant Kofod, dobt af ældste Reuben LaVon Bingham, håndspålæggelse af missionspræsident Junius M. Sorensen.

FREDERICIA:

5. juli:

Inger Grethe Henriksen, dobt af ældste Willis Gurr, håndspålæggelse af samme.

18. juli:

Juliane Madsen Mikkelsen, døbt af ældste William S. Ray, håndspålæggelse af samme.

ESBJERG:

5. juli:

Dagmar Marie Emilie Lauridsen Rasmussen, døbt af ældste Rex Erickson, håndspålæggelse af ældste Victor Fonnesbeck.

18. juli:

Erna Pedersen, døbt af ældste Neil Christensen, håndspålæggelse af ældste K. Boyd Baugh.

Gunhild Irene Tagmose, døbt af ældste K. Boyd Baugh, håndspålæggelse af samme.

AARHUS:

18. juli:

Jørn Julius Christensen, døbt af ældste Harold M. Petersen, håndspålæggelse af samme.

HORSENS:

18. juli:

Kathrine Marie Nielsen Søndergaard, dobt af ældste Benworth S. Hansen, håndspålæggelse af ældste Gaylen Rigby.

Peter Madsen Søndergaard, dobt af ældste Gaylen Rigby, håndspålæggelse af ældste Benworth S. Hansen.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

Velsignelser:

København: 3. maj: Gustav Olsen og Inge Olsens datter, Annemette Olsen, velsignet af ældste Bent A. Jensen.

7. juni: Ejler Valentiner og Anastasia Ippolitov Valentiners datter, Katja Elsabe Valentiner, velsignet af ældste William M. Hansen.

Ordinationer:

Skive: 28. juni: Alfred Jensen ordineret til lærer af ældste Gaylen Rigby.

12. juli: Alfred Jensen ordineret til ældste af ældste Gaylen Rigby.

København: 14. juli: Carl Christian Bømervang ordineret til diakon af missionspræsident Junius M. Sorensen.

Esbjerg: 28. juni: Joseph Thomas Asmussen ordineret til diakon af ældste Harold M. Petersen.

Horsens: 5. juli: Antoni Barawiec Jakobsen ordineret til ældste af Ejnar Nielsen.

12. juli:Kristian Pedersen ordineret til diakon af ældste Larry D. Slaughter.

Randers: 19. juli: Andree Villiam Nielsen ordineret til lærer af ældste Larry D. Slaughter.

Dødsfald:

Amager: Den 23. marts døde soster Bodil Andrea Thomassen Jørgensen, 66 år gammel. Æret være soster Jørgensens minde!

Aalborg: Broder Laurits Caspersen og hans hustru, soster Ane Marie Caspersen, er afgået ved døden med kun 5 dages mellemrum. Broder og soster Caspersen, der blev henholdsvis 82 og 83 år gamle, og som i 1951 fejrede diamantbryllup, boede i stiftelsen Gundorflund, men måtte i juni lade sig indlægge på stiftelsens sygeafdeling, hvor soster Caspersen døde den 26. juni, og hvorfra hun blev begravet den 1. juli. Dette var et hårdt slag for broder Caspersen, og dagen efter, den 2. juli, sov han stille ind.

Broder og soster Caspersen har en datter, Elly, som er gift i Salt Lake City, og i de 30 år, hun har boet i Amerika, skrev hendes fader til hende hver eneste søndag morgen, bortset fra de fem krigsår. Selv postvæsenet lod falde bemærkninger om den bekendte håndskrift, der kom så præcist hver uge. Datteren besøgte i 1948 sine forældre i Aalborg og glædede sig over at se dem friske og raske, og at følge sin fader på hans lange morgenture.

Der er noget rørende i dette, at et gammelt ægtepar, der har vandret trofast og lykkeligt sammen i 62 år, også kan følges ad i døden.

Æret være broder og soster Caspersens minde!

(Uddrag fra »Den Danske Pioneer«).

København: Den 16. juli døde broder Carl Christian Bømervang, 66 år gammel, og blev begravet fra Kirken den 19. juli. Æret være broder Bømervangs minde!

København: Den 7. august døde søster Bodil Marie Bøgh Jorgensen, næsten 82 år gammel, og blev begravet fra Kirken, Priorvej, den 13. august. Æret være søster Jorgensens minde!

Missionærankomster:

Den 13. juli ankom søster Lucille Hallam fra Spanish Fork, Utah, beskikket til at arbejde på missionskontoret i København, og søster June Pehrson fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Aalborg.

Den 22. juli blev broder Ole C. Petersen, København, kaldet som missionær og beskikket til at arbejde i Amager gren.

Den 1. august blev broder Peer Konnerup Kristensen, København, kaldet som missionær og beskikket til at arbejde i Randers.

Lucille Hallam

Ole C. Petersen

Peer Konnerup Kristensen

June Pehrson

Missionærforflyttelser:

7. juli: Victor C. Fonnesbeck fra Esbjerg til Amager.
13. juli: Marilyn J. Wills fra Esbjerg til København.
20. juli: Benworth S. Hansen fra Horsens til Odense.
27. juli: Glenn G. Vincent fra Kolding til Aarhus.

Missionærafløsninger:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

30. juli:
Creed L. Mortensen
fra Rexburg, Idaho, efter sidst at have arbejdet i København.

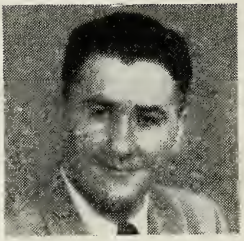

22. august:
Kenneth I. Johnson
fra Maywood, Californien, efter sidst at have arbejdet i Amager gren.

26. august:
Arden A. Vance
fra Tooele, Utah, efter sidst at have arbejdet i Randers.

26. august:
Paul William Poppe
fra Marin County, California, efter sidst at have arbejdet i Hjørring og Frederikshavn.

26. august:
Reed L. Shepherd
fra Spanish Fork, Utah, efter sidst at have arbejdet i Aarhus.

26. august:
Ted J. Mortensen
fra Rexburg, Idaho, efter sidst at have arbejdet i Frederikshavn.

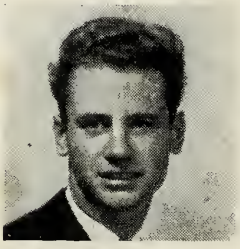

26. august:
Burgess Grant Gudmundsen
fra Santa Monica, California, efter sidst at have arbejdet i Amager gren.

Bemærk! Manuskripter til næste nummer af »Stjernen« skal indsendes *inden den 5. ds.*